

מ"ת 56206/10/20 - מדינת ישראל נגד מחמוד אברהים,עלאא סאלחי,מחמד סאלחי

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 56206-10-20 מדינת ישראל נ' אברהים(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 59140/2020

בפני	כבוד השופטת ענת זינגר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. מחמוד אברהים 2. עלאא סאלחי 3. מחמד סאלחי (עציר)

החלטה בעניין בקשת משיב 3 לעיון חוזר

כתב האישום, אשר במקביל לו הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים - הוגש בתחילה כנגד שלושה ובהם גם המבקש שבפני. מבקש העיון החוזר, אשר היה שם הנאשם 3, יקרא להלן "המשיב 3".

אותו כתב אישום התייחס לאירוע בו על רקע סכסוך בין שתי משפחות, לאחר עימות בשעות הלילה בבית חנינא - התרחש אירוע נוסף בשעות הבוקר המוקדמות למחרת. באותו אירוע מאוחר נוסף, נורו מרכב טויוטה -שנים עשרכדורים לעבר בית מגורים. כתוצאה מהירי נפגע ומת - בהאא בדראן מחמת קליע שחדר דרך צווארו וריאתו הימנית (להלן: "המנוח"). איני רואה צורך להרחיב בפרטי האירוע שכן כתב האישום ברור ודובר בעד עצמו. בין השאר, נטען שם כי המשיב 3, שהה באותו רכב ממנו נורו היריות - יחד עם שני המשיבים הנוספים. המשיב 2 - אשר הוא אחיו ומשיב 1 - אשר הוא חברם. לפי הנטען באישום, ברכב אשר ממנו נורו היריות, נהג המשיב 3, לידו ישב המשיב 1 ומשיב 2 ישב במושב האחורי. לפי הנטען, עת נעצר הרכב נורו מתוכו כאמור לפחות שניים עשר כדורים "זאת כשהם מודעים לאפשרות כי אדם עשוי להיפגע מן הירי ולמות וכשהם אדישים לאפשרות זאת" (ר' סעיף 9 לכתב האישום). לאחר המעשה נמלטו המשיבים 2 ו- 3 לרמאללה ושהו שם עד שביום 12.10.20 נעצרו על ידי כוח משטרה שהביא אותם לישראל. באשר למשיב 3 הודגש כי באותה עת הוא היה בפסילה. כן צוין כי כתוצאה מן הירי לעבר הבית, נפגע ומת הסוס של אותה משפחה יריבה, משפחת גתית, שעמד בחצר וכן נגרם נזק לשער החצר. נטען כי במעשים המתוארים בכתב האישום גרמו הנאשמים בצוותא חדא באדישות למות אדם לאחר תכנון, או נשאו נשק בלא רשות על פי דין לנשיאתו או להובלתו, הרגו חיה הניתנת להיגנב, או חבלו בה במזיק ושלא כדין. כתב האישום הוגש ביחס לעבירות רצח (סעיף 301א(א)(1) לחוק העונשין), נשיאת נשק (סעיף 144(ב) לחוק) והיזק לבעל חיים (סעיף 451 לחוק).

הדיונים בבקשה למעצר שלושת המשיבים עד לתום ההליכים, נדחו מעת לעת, מאז הוגשה הבקשה עוד בחודש אוקטובר 2020 - מחמת בקשת ב"כ המשיבים לעיין בחומר הראיות.

בכל הנוגע למשיב 3 אני מוצאת להפנות להודעה שהוגשה מטעם בא כוחו ביום 16.11.20, עת עשה דין לעצמו ולא התייצב למועד דיון שנקבע. באותה הודעה נאמר בין השאר - "הח"מ מבקש להודיע בזה לבית המשפט הנכבד כי עקב שינוי קיבל הח"מ את הייצוג במ"ת זה לפני תקופה קצרה, ועל כן טרם קיבל את חומר הראיות אשר הוזמן מהפרקליטות, על אף מאמצים מרובים שנעשו עד למועד הדיון. כמובן שללא עיון מדוקדק בראיות, לא יוכל הח"מ לצערו הרב להשיב בצורה מפורטת ועל כן אין מנוס מדחיית הדיון בעניינו של המשיב 3 למועד נדחה" (ההדגשה שלי - ע.ז.).

בדיון אשר התקיים בהמשך לכך ביום 13.12.20 שוב נאמר מפי ב"כ המשיבים (ובכלל זה ב"כ המשיב 3): "אנחנו צריכים עוד קצת זמן, קיבלנו את החומר עכשיו, זה עוד יקח זמן, יש בעיות ואנחנו רוצים גם לדבר עם הפרקליטות" (ההדגשה שלי - ע.ז.).

גם לאחר שהומצא כל החומר, נדחה שוב הדיון מפאת כניסתי לבידוד וזה נקבע לבסוף ליום 12.1.21. באותו מועד שוב לא התייצב ב"כ המשיב 3. ב"כ המשיבים 1-2 הסכימו למעצר עד תום ההליכים של מרשיהם וזאת גם לאחר שבית המשפט הבהיר כי משמעות הדבר הסכמתם לכך שנכון למצב הראיות באותה עת - אין יסוד לטעון שלא קיימות ראיות לכאורה (בהקשר זה ר' הרישום בתוך דברי ב"כ משיב 1 בעמ' 8, ש' 24-25 לאותו דיון).

משנקבע מועד לדיון נוסף באשר למשיב 3 וזאת ליום 28.1.21 - ושוב עשה בא כוח משיב זה דין לעצמו ולא התייצב לדיון. ב"כ המשיב 3 ביקש מב"כ המבקשת למסור כי הוא מסכים למעצר מרשו עד לתום ההליכים. כך אכן נמסר ונרשם. לאחר שבית המשפט אפשר מעבר לכך גם להעלות על קו הטלפון את ב"כ המשיב 3 - הוא הוסיף כי מאחר ואין להם חלופת מעצר להציע הוא מסכים למעצר עד תום ההליכים, אך נשמרת הזכות לשוב ולפנות אם תמצא חלופה בעתיד.

אכן, על יסוד דברים אלה נעצרו כל המשיבים עד תום ההליכים. בכלל זה נעצר גם המשיב 3 עד תום ההליכים, כאמור עוד מחודש ינואר 2021.

במועד מאוחר פוצל כתב האישום בהסכמת ב"כ כל הצדדים לשני כתבי אישום. בעניין זה ר' החלטה מיום 2.3.21 בתפ"ח 56125-10-20. למעשה אותן הטענות נטענו בנפרד כלפי משיב 1 בכתב אישום אחד וכלפי משיבים 2-3 בכתב אישום נוסף. לכל אחד מכתבי האישום צורפו האחרים כעדים מטעם המאשימה.

רק בסוף חודש מאי 2021 הוגשה בקשה לעיון חוזר וקביעת דיון בהקדם בעניינו של המשיב 3. למען הסר ספק לא חל למעשה כל שינוי ראייתי בין המועד בו הסכים ב"כ המשיב 3 למעצרו עד לתום ההליכים ובין המועד בו הוגשה בקשה זו. נראה כי ביסוד הבקשה עמדה בעיקר העובדה שהתיק העיקרי לא התקדם בקצב מספק לשביעות רצון המשיב 3 (ר' סעיף 4 לבקשה בו נאמר כי נמסר מהמוטב הרלוונטי כי התיק - יקבע לשמיעת הראיות רק בחודש נובמבר 2021).

חזקה על כל עורך דין המייצג חשוד כי יבחן בקפידה את חומר הראיות ויבדוק היטב האם לטעמו קיימות ראיות לכאורה

וזאת בטרם יפנה לבחון האם קיימת חלופת מעצר. חזקה זו חלה גם על ב"כ המשיב 3 אשר העיד על עצמו כי הוא מופיע בדיוני מעצרים כבר עשרות שנים.

הדברים יפים עוד יותר - על רקע ההודעות בדבר צורך בשהות לעיון מדוקדק בראיות ועל רקע ההסכמה לבסוף למעצר עד תום ההליכים.

בהמשך למפורט - היה קושי להבין מדוע יש צורך לקבוע את הבקשה לדיון, באשר לשאלת הראיות לכאורה, עת היה למשיב 3 כבר את יומו בבית המשפט. בהקשר זה אפנה להחלטות שניתנו על ידי עד שלבסוף נקבעה הבקשה לדיון. הבקשה נקבעה לדיון רק לאחר שב"כ המשיב 3 פירט החלופה לה הוא עותר וללא שהדבר יהווה אמירה כי קיים מקום לדון בסוגיית הראיות לכאורה.

אכן, בצדק התנגדה ב"כ המבקשת בדיון מיום 25.7.21 לכך שב"כ המשיב 3 ישוב כעת מעמדתו הקודמת ויעלה כעת טענות כנגד קיום ראיות לכאורה, עת שלא חל כל שינוי מהמועד בו ניתנה הסכמתו למעצר עד תום ההליכים. בצדק עמדה היא על כך שתועלינה כעת רק טענות באשר לשינוי ראייתי שחל מאז ניתנה אותה הסכמה, ככל שקיים שינוי שכזה. התנגדותה התקבלה ובעניין זה ר' החלטתי מאותו יום.

לכאורה היה ניתן להסתפק בזאת לדחיית כל טענה באשר לשאלת קיום ראיות לכאורה ולפנות רק לשאלה האם יש מקום לבחון חלופת מעצר. עם זאת והרבה מעבר לנדרש לטעמי - מאחר וב"כ המשיב 3 טען לאותן ראיות מקוריות (חרף החלטה במהלך הדיון אשר קבעה שאין מקום לכך) ועל כך אף בא מענה מטעם המבקשת - אוסיף עוד התייחסות קצרה גם לגופם של דברים;

אף ב"כ המשיב 3 אינו חולק על כך שמרשו היה בתוך הרכב ממנו נורו היריות כנטען באישום. עוד אין מחלוקת באשר למיקום המעורבים בתוך הרכב: המשיב 3 נהג וישב בסמיכות לחלון אשר ממנו בוצעו היריות. לידו ישב המשיב 1 ומאחור ישב המשיב 2. אלא, שלטעמו של המשיב 3, יש ליתן משקל מיוחד לעובדה שהמשיב 2 (אח המשיב 3) טען בהודעותיו כי המשיב 1 היה מי אשר ירה מתוך הרכב, כאשר - כך לפי טענת המשיב 3, הוא הופתע מהירי. נטען כי אין ראיות לכך ששלושת המשיבים קשרו בניהם קשר לירות לעבר הבית. המשיב 3 לא ידע על דבר הימצאות הנשק ברכב ולא היה בידי המשיב 3 גם למנוע את הירי אותו ביצע המשיב 1.

אציין כבר בשלב זה - כי בשונה מהמשיב 1, דווקא המשיבים 2-3 הם שבחרו להימלט מרשויות החוק לאחר האירוע ונמלטו לרמאללה, עד למעצרים כחודש לאחר מכן.

עיון בשלל הודעות שמסר המשיב 1 - מלמד כי זה בתחילה לא שיתף פעולה ולא מסר דברי אמת. בהמשך ועת שהתחוויר לו טיפין טיפין החומר הראייתי העומד כנגדו, הוא החל למסור גרסה. בגדר אותה גרסה שב מספר פעמים בנחרצות על טענתו כי מי שביצע את הירי היה הנהג, כלומר המשיב 3 וכי לא הוא היה אשר ירה. בהקשר זה ר' לדוגמא הודעתו מיום 3.10.20 עמ' 3 ש' 31 וכן עמ' 4 ש' 68; הודעתו מיום 4.10.20 בשעה 13:29 עמ' 3 ש' 15 וכן עמ' 5 ש' 106; הודעתו מיום 4.10.21 בשעה 18:27 עמ' 3 ש' 29-26; הודעתו מיום 7.10.21 בעמ' 3 ש' 13-14; הודעתו מיום

11.10.21 עמ' 3 ש' 47; הודעתו מיום 14.10.21 עמ' 3 ש' 23. וכן הודעתו מיום 21.10.21 עמ' 3 ש' 21 ועמ' 4 ש' 79 וש' 82. גרסתו העקבית היא כי המשיב 3 הוא שביצע את הירי, בעוד הוא לא ידע שיש נשק ברכב עת עלה אליו.

מקום בו קיימות מספר הודעות של מי שהיה ברכב בהן נטען כי המשיב 3 החזיק בנשק וירה ממנו אין יסוד לטענה שאין ראיות לכאורה כנגדו בעניין זה.

עם זאת יאמר לזכותה של המאשימה כי היא דייקה בכתב האישום ועת שהייתה מודעת לטענות נגדיות מטעם המשיב 2 כלפי המשיב 1 - היא לא ייחסה את הירי דווקא למשיב 3 וכפי שהובא לעיל כתב האישום מייחס אחריות למעורבים מכוח היותם שותפים למעשה ב"צוותא".

על רקע זה, אין ממש בהפניית ב"כ המשיב 3 להודעות המשיב 2 בהן הוא מייחס את הירי עצמו למשיב 1 ומנסה לחלץ את אחיו, המשיב 3, מאחריות (ר' ההודעה שהציג ב"כ המשיב 3).

באשר לגרסה הכבושה המועלית כעת - כאילו המשיב 3 לא היה קשור לסכסוך שקדם לאירוע, לא ידע על כך שיש כלי ירי ברכב והופתע עת שהמשיב 1 שישב לידו, לפתע פשט ידו וירה מחלון הנהג הסמוך אליו - ראוי להפנות לעובדה שהמשיב 3 התחמק מרשויות החוק במשך פרק זמן לא מבוטל. הוא בחר להיות עם פלאפון ישן בזמן האירוע ולא שב להשתמש בו לאחר מכן. המשיב 3 לא בחר לפנות מידית לרשויות כמצופה ולפרט את שארע שלא באשמתו, כטענתו הנוכחית.

יתרה מכך, לאחר שנעצר הוא השיב לשאלות שהופנו אליו רק בעת חקירתו מיום 13.10.20. באותה עת הכחיש כלל שהיה זה אשר נהג ברכב. הוא אמר כי אסור לו לנהוג וכי אין הוא זוכר מתי ראה לאחרונה את הרכב ממנו בוצע הירי. עוד הכחיש כלל את שהותו במקום הירי ולא כפר בכך שאביו ביקש לשלם עאטווה למשפחת בדראן. הוא לא הכחיש כי הוא יודע שהמשיב 1 עצור זה מכבר ולא היה בפיו מענה מדוע שזה יקשור אותו למעשה, ככל שאין לו קשר לכך. הודעה זו יש בה להקרין על הקושי לבטוח בדבריו. מכל מקום, בהמשך, לאחר שנועץ בעורך דין - אין הוא מודה גם אז בכל אותם דברים עליהם אין חולק היום (כלומר כי היה גם היה ברכב, הוא אף נהג בו עת בוצע הירי מחלון הנהג), אלא בוחר להשיב באופן עקבי כי אמר כבר כל שהיה לו לומר ואין לו מה להוסיף. המשיב בחר למעשה לשתוק בכל יתר חקירותיו. הוא לא טען אפוא גם במהלך חקירות מאוחרות ולאחר שנועץ בעורך דין, כאילו הופתע מדבר קיום רכב בנשק, כאילו הירי בוצע בחטף ללא שיכול היה לעשות דבר וכאילו נמלט מאחר וחשש שלא יאמינו לו ועוד כאלה טענות העולות באיחור רב היום.

בעת הדיון צפיתי בסרטון בו נחזה הרכב עוצר ויריות נורות ממנו. כפי שציננה ב"כ המבקשת אכן לא ברור מי מהשלושה אשר ברכב ירה מחלון הנהג עם זאת כן רואים כי הנהג עצר עצירה מלאה, ואיפשר את ביצוע הירי. יש לזכור כי לא מדובר בירייה בודדת ופתאומית אלא בריקון מחסנית. לא ניתן לראות מהסרטון הפתעה, היסטריה או כל דבר המלמד על מחלוקת שקמה בתוך הרכב עקב הירי. רק בסיום הירי במלואו, הרכב נוסע מהמקום. ממילא אף ברי כי אפילו אם תועדף בהמשך, בעת שמיעת הראיות, גרסת המשיב 2, אח המשיב 3, על פני גרסת המשיב 1 - עדיין לא ניתן להקל ראש באחריות המשיב 3 אשר הביא את הרכב, נהג בו ופעל כאמור בעת ביצוע הירי. הטענה כי זה לא היה מודע

לסכסוך שקדם לאירוע, בעייתית אף היא בשים לב להודעות מצד בני המשפחה האחרת באשר לסכסוך המתפתח עם אח ואח למחצה של המשיב 3 ועת שהמשיב 3, בחר לעלות לרכב עם המשיב 2 כאשר פניהם למקום הירי.

ר' עוד דברי המשיב 1 - כי הוא הופתע מהירי שכן גם בני משפחתו מתגוררים בבית לעברו בוצע הירי (ר' הודעתו מיום 4.10.20 בשעה 18:27 עמ' 3 ש' 38-39).

עוד אני מוצאת להפנות להודעות אחד מדו"א אשר לאחר האירוע - אסף לרכבו את המשיבים 1 ו-2. ככל שהיה ממש בטענה כאילו משיבים 3 ו-2 הופתעו מהירי, היה מצופה כי זה יספר על עימות ומחלוקת בין שני המשיבים שעלו לרכבו. ברם, לא רק שאין למצוא תיאור של שיח ממין זה בין השניים אלא מר דו"א אף מדווח כי המשיב 1 פנה למשיב 2 ואמר כי בפעם הבאה הוא זה אשר רוצה לבצע את הירי (ר' הודעת הנ"ל מיום 8.10.20, שעה 19:20, עמ' 3 ש' 17-18). בהמשך הסתייג ולא היה ברור מי אמר למי שבפעם הבאה הוא זה אשר רוצה לבצע את הירי, כאשר הם לא רוצים להשאיר מי מבני המשפחה האחרת. מכל מקום, הוא אינו מדווח על מחלוקת, או דברים כלשהם המעידים על הפתעה של מי מהשניים מהירי אשר בוצע. הבנתו מהשיח הייתה כי המשיב 2 ביצע את הירי.

ב"כ המשיב 3 סבור כי קיימת בעיה בעמידה במבחן הראיות לכאורה וזאת על רקע מזכר צפייה מיום 4.10.20, של יוסף מגן, בסרטון הירי. הצופה ציין כי כאשר ראה את הסרטון באמצעות הגדלה, ניתן לראות כי מבצע הירי לבש חולצה שחורה, בעוד חולצת הנהג הייתה בצבע לבן. נראה כי עמדת עורך המזכר הינה שמי אשר ביצע את הירי - אינו הנהג. אכן ככל שלא הנהג ביצע את הירי, הרי שזה בוצע על ידי משיב 1 (כפי שטוען משיב 2) או משיב 2 (כפי שטוען ששמע דו"א בשיח בניהם לאחר מכן) ולא המשיב 3.

אל מול דברי עורך המזכר יש ליתן את הדעת לצפייה של מר דו"א באותו סרטון עצמו, כאשר הבנתו לנצפה הייתה שנראה כי מי שמבצע את הירי - הוא אחד מהשניים שיושבים מקדימה. המשיב 1 או המשיב 3 (ר' הודעתו מיום 8.10.20, שעה 19:20, עמ' 4 ש' 54-56).

נראה כי בעניין סרטון זה עוד תישמענה ראיות וייתכן אף ראיות של מומחים. כל שניתן לומר כעת הוא כי בשעה שזה הוצג בפניי, לא היה ניתן לומר בוודאות דבר באשר לזהות הירי. ברם, כאמור לעיל אף בהנחה מיטיבה למשיב 3 (ואין בהחלטה זו להוות אמירה כי יש מקום להנחה מיטיבה שכזו), כי לא הוא שביצע את הירי, הוצגו לטעמי ראיות למספקות למבחן הנדרש בשלב זה, כי זה אפשר אותן ולא הופתע מהן. האמור יפה אף מבלי להידרש לכך שהגרסה דהיום היא גרסה כבושה, אשר הועלתה באמצעות בא כוחו, בעוד הוא לא העלה אותה באף אחת מחקירותיו. זו לא עלתה בדברי אחיו ברכב אליו עבר בסמיכות והמשיב 3 עצמו בחר לנוס מרשויות החוק ולאחר מכן מילא פיו מים.

נראה כי מיותר להזכיר ההלכה הנודעת לפיה אין צורך בשלב זה כי הראיות תבססה אחריות מעבר לספק סביר. בשלב זה די בכך שימצא כי החומר הגולמי יש בו כוח הרשעה פוטנציאלי. אין שלב זה מתאים לבחינת מהימנות העדים או המשקל שניתן לכל אחת מן הראיות. ר' החלטת כב' השופט מינץ בה חזר לאחרונה על אותן הלכות בבש"פ 4750/21 חבשי נ' מדינת ישראל (22.7.2021). במבחן הרלוונטי לשלב זה - עומדת המבקשת.

העולה מן המקובץ;

אין כאמור כיום עוד מחלוקת כי המשיב 3 היה גם היה - במקום. הוא נהג ברכב שהביא ומאותו הרכב נורו היריות אשר גרמו לפטירת המנוח. מאחר וכתב האישום לא ייחס למשיב 3 דווקא את ביצוע הירי - אלא האשימו כמעורב בצוותא (מחמת אותה אי בהירות באשר לגורם שביצע הירי עצמו), הרי שאין ממש בטענה כי לא קיימות ראיות לכאורה באשר למיוחס לו.

לא בכדי הסכים אפוא בעבר ב"כ המשיב 3 למעצרו עד תום ההליכים. מאז ניתנה אותה הסכמה, לא חל שינוי בתשתית הראייתית המצדיקה לשוב ולהידרש לעניין זה.

ב"כ המשיב 3 הציע חלופת מעצר של מעצר בראשון לציון בפיקוח ארבעה אשר הוא פירט את שמותיהם (ר' הודעתו מיום 4.7.21). ספק בעיני אם יש מקום לבחון חלופה זו, עת מדובר במי אשר לאחר האירוע בחר לנוס חרף ידיעתו כי מבקשים התייצבותו (המשיב 3 אף ביקש מחברתו להקריא לו את פרוטוקול הדיון בעניין המשיב 1 אשר היה כבר עצור). בנוסף, בעברו של משיב זה שלוש הרשעות קודמות בעבירות אלימות ונשק (בגין ריצה עונש של שלוש שנות מאסר), הרשעה בהסעת שב"ח (בגין ריצה עונש של חמישה חודשי מאסר) והרשעה בעבירה של גרימת מוות בכוונה (בהתאם לסעיף 51(א) בדבר הוראות הביטחון (יהודה ושומרון) (מס 378) התש"ל-1970, בגין ריצה עונש מאסר של 42 חודשים). עוד יש ליתן את הדעת לכך שבעת האירוע בחר המשיב 3 לנהוג ברכב ממנו בוצעו היריות וזאת אף שבאותה עת הוא היה בפסילה.

עם זאת, ללא שיהא בכך לגרום לפיתוח ציפיות שווא אצל המשיב 3 - לא אחסום דרכו לקבלת תסקיר אשר יתייחס בין השאר לחלופה המוצעת. לאחר שיתקבל אותו תסקיר - תינתנה הוראות נוספות.

ניתנה היום, י"ח אב תשפ"א, 27 יולי 2021 במעמד הצדדים.